

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL-16/Wu/2021

ORZECZENIE

z dnia 2022r.

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku w składzie:

Przewodniczący:

Członkowie:
.....

Protokolant:

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku
.....
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2022r.
sprawy

..... Nr PWZ:

obwinionego o to, że w dniu2021r. posługiwał się nieprzysługującym Mu
tytułem zawodowym.

czym naruszył: art. 62 KEL.

na mocy art. 53, art. 78 oraz art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach
lekarskich:

I. Uznał winnym tego, że w dniu2021 w oświadczeniu o
prowadzeniu działalności leczniczej przesłanym do Komisji ds. Rejestracji Lekarzy
Okręgowej Rady lekarskiej w Gdańsku posługiwał się nieistniejącym w porządku prawnym
RP, a zatem nieprzysługującym Mu tytułem zawodowym „specj. fizjolog, med. naturalna” i
czyn ten kwalifikuje jako naruszenie art. 62 KEL.

II. Na podstawie art. 83 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich
wymierzył Obwinionemu karę upomnienia.

III. Kosztami postępowania postanowił obciążyć Obwinionego

.....

Sygn akt OSL-16/Wu/2021

UZASADNIENIE

W dniu 2021r. do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej OIL w Gdańsku /zwanego dalej Rzecznikiem/ wpłynęło zawiadomienie Przewodniczącego Komisji ds. Rejestracji Lekarzy OIL w Gdańsku informujące o tym, że lekarz posługuje się nieprawidłowymi, niezgodnymi z prawem nazwami umieszczonymi na pieczęci lekarskiej.

dowód: *pismo Przewodniczącego Komisji ds. Rejestracji Lekarzy OIL (k.1),*

W dniu 2021r. Rzecznik wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie podejrzenia posługiwania się w dniu 2021r. przez lekarza nieprzysługującym Mu tytułem zawodowym .

dowód: *postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego (k.3).*

W dniu 2021r. Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu lekarzowi /zwanemu dalej Obwinionym/ zarzutu tego, że w dniu 2021r. posługiwał się nieprzysługującym Mu tytułem zawodowym. Czyn ten w ocenie Rzecznika stanowił przewinienie zawodowe na skutek naruszenia art. 62 Kodeksu Etyki Lekarskiej.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów (k. 8).*

W dniu 2021r. Rzecznik wydał postanowienie o zamknięciu postępowania wyjaśniającego, następnie sporządził w dniu 2022r. i przekazał do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie Obwinionego lekarza

dowód: *wniosek o ukaranie (k. 19-20).*

W dniu 2022r. Okręgowy Sąd Lekarski OIL w Gdańsku rozpoznał sprawę przeciwko lekarzowi

dowód: *protokół rozprawy (k.47).*

Na podstawie zebranego w sprawie i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku ustalił następujący stan faktyczny:

Do Komisji ds. Rejestracji Lekarzy Okręgowej Rady Lekarskiej w Gdańsku wpłynęło drogą elektroniczną oświadczenie lekarza z dnia 2021r. informujące, że od 2018r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą, figuruje w Rejestrze Podmiotów Wykonujących Działalność Leczniczą o numerze księgi rejestrowej, wykonuje zawód lekarza jako lekarz ogólny.

Na oświadczeniu zamieszczono odręczny podpis oraz pieczętkę lekarską o treści: „..... specj. fizjolog. chirurg med. naturalna”.

dowód: *kopia oświadczenia (k. 6),*

pismo Przewodniczącego Komisji ds. Rejestracji Lekarzy OIL (k.5).

W Centralnym Rejestrze Lekarzy RP widnieje informacja, że Obwiniony lekarz jest członkiem Okręgowej Izby lekarskiej w Gdańsku, posiada prawo wykonywania zawodu o numerze, posiada specjalizację chirurgia ogólna st. I (od) oraz tytuł naukowy doktora nauk medycznych (od). Obwiniony nie figuruje w Rejestrze Ukaranych Lekarzy.

dowód: *wydruk z Centralnego Rejestru lekarzy RP (k. 46),*

pisemna informacja o niekaralności lekarza z2021r. (k. 29).

W piśmie z dnia 2021r. skierowanym do Rzecznika Obwiniony stwierdził, że nie posługuje się żadnymi innymi tytułami, niż te, które posiada.

dowód: *pismo Obwinionego z 2021r. (k. 11)*

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku zważył co następuje:

Po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy Sąd uznał, że w świetle zebranego materiału dowodowego wina Obwinionego lekarza nie budzi wątpliwości.

Wszystkie ustalone przez Sąd okoliczności faktyczne wynikały z dokumentów Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku i Naczelnej Izby Lekarskiej. Dokumenty te zostały sporządzone w odpowiedniej, przewidzianej przepisami prawa formie i przez odpowiednie osoby. Prawdziwość zebranej dokumentacji nie budziła w toku postępowania żadnej wątpliwości co do zupełności, nadto nie została zakwestionowana przez Obwinionego w toku postępowania. Nadto, w aktach sprawy brak innych dowodów bądź informacji, które podważyłyby prawdziwość zebranych w sprawie dowodów. Z tych względów należało dać im wiarę.

Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości, że Obwiniony popełnił przewinienie zawodowe (w rozumieniu art. 53 ustawy z dnia 02 grudnia 2009r. o izbach lekarskich), gdyż naruszył art. 62 Kodeksu Etyki Lekarskiej (*„Lekarzowi wolno używać tylko należnych mu tytułów zawodowych i naukowych”*) w związku z art. 20 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (*„Lekarzowi przysługuje prawo używania tytułu i stopnia naukowego oraz tytułu specjalisty w brzmieniu określonym przez odrębne przepisy”*).

Nie budzi żadnych wątpliwości, że Obwiniony na swojej pieczęcie lekarskiej umieścił informację wskazującą na posiadanie specjalizacji lekarskich, które mu nie przysługują, gdyż w obowiązującym porządku prawnym należy uznać ją za nieistniejącą. Obwiniony nie mógł uzyskać specjalizacji z zakresu medycyny pod wskazanymi we wniosku o ukaranie nazwami tj. fizjolog, medycyna naturalna – nie zostały one bowiem wymienione w aktualnie obowiązującym wykazie specjalizacji lekarskich i lekarsko-dentystycznych, które stanowią Załącznik Nr 1 do Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 31 sierpnia 2020 r. Obwiniony miał prawo do umieszczenia na pieczęcie lekarskiej jedynie informacji o posiadaniu specjalizacji I stopnia z chirurgii ogólnej .

Sam fakt, iż Obwiniony uważa siebie za specjalistę w danej dziedzinie nie upoważnia Go do umieszczania w treści swojej pieczętki lekarskiej informacji, które w obowiązującym porządku prawnym są nieprawdziwe. Pacjent nie posiadający wiedzy specjalnej ma prawo oczekiwać od lekarza rzetelnej informacji odnośnie posiadanej i uzyskanej zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami specjalizacji. Obwiniony wykonując zawód lekarza na terenie Rzeczypospolitej Polskiej ma obowiązek wystrzegania się sytuacji stwarzającej niejasności co do posiadanej specjalizacji z danej dziedziny medycyny. Należy wskazać, że Obwiniony, tak jak każdy inny lekarz ma obowiązek przestrzegania etyki lekarskiej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu lekarza.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd do przekonania o winie Obwinionego. Należy uznać, że dokonując czynu Obwiniony nie dał posłuchu normom

przywołanym we wniosku o ukaranie chociaż można było od Niego wymagać takiego podporządkowania się. W sprawie brak jakiegokolwiek dowodu na fakt uniemożliwiający Obwinionemu podporządkowanie się obowiązującym normom w zakresie obowiązku posługiwania się tylko należnym tytułem zawodowym i naukowym.

Dodać należy, że art. 1 ust. 3 Kodeksu Etyki Lekarskiej jasno wskazuje, że każde postępowanie lekarza, które podważa zaufanie do zawodu jest naruszeniem godności zawodu. W ocenie Sądu Obwiniony umieszczając świadomie na swojej pieczęcie lekarskiej fałszywą informację o posiadanych specjalizacjach popełnił przewinienie zawodowe. Swym postępowaniem Obwiniony naruszył art. 62 Kodeksu Etyki Lekarskiej, zgodnie z którym miał obowiązek używać tylko należnych mu tytułów zawodowych w zakresie posiadanej specjalizacji tj. specjalisty I stopnia chirurgii ogólnej.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał Obwinionego lekarza winnym zarzucanego Mu we wniosku o ukaranie przewinienia zawodowego, polegającego na tym, że w oświadczeniu z 2021r. użył w treści swojej pieczętki lekarskiej tytułu zawodowego specjalisty fizjologii i specjalisty medycyny naturalnej tj. tytułów zawodowych, do których w świetle obowiązujących przepisów nie miał żadnych uprawnień.

W zakresie wymiaru kary Sąd nie podzielił stanowiska Rzecznika przedstawionego w mowie końcowej odnośnie proponowanej kary i biorąc pod uwagę dotychczasową niekaralność Obwinionego uznał, że właściwą dla Obwinionego będzie kara upomnienia. W ocenie Sądu kara upomnienia spełni cele stawiane karze – moc prewencyjnego oddziaływania na środowisko lekarskie będzie odpowiednia. Z drugiej strony inne przewidziane w ustawie o izbach lekarskich surowsze kary tj. nagana czy kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu byłyby w tym stanie sprawy nadmiernie surowe.

Sąd wobec wydania orzeczenia skazującego postanowił kosztami postępowania obciążyć w całości Obwinionego.